

TJEDNI RASPORED MISA I SAKRAMENATA

(M – Molve // R – Repaš // KMB – Kapela Majke Božje // SK - Sestarska kapela)

NEDJELJA, 3.3. 3. korizmena nedjelja

M 9.30 h Za župu i župljane
R 11.00 h + Ob. Lodeta, Cuzek, Hontić i Živko
M 17.30 h Križni put
M 18.00 h + Stjepan i Veronika Vršić

Ponedjeljak, 4.3. Sv. Kazimir

SK 18.00 h + Pavao Ereiz

Utorak, 5.3. Sv. Euzebije

SK 18.00 h + Martin i Mara Ivančan

Srijeda, 6.3. Sv. Marcijan

SK 18.00 h + Martin Feletar
SK 19.00 h Proba župnog zbora

Četvrtak, 7.3. Sv. Perpetua i Felicita

SK 18.00 h + Josip Vitelić i ob; Ana Kovaček

Petak, 8.3. Sv. Ivan od Boga

R 15.00 h Križni put i sveta misa: + Josip Hontić i Slavica Rogina
M 17.30 h Križni put
M 18.00 h + Jelena Vedriš i ob.
R 20.00 h Proba zbora u Repašu

Subota, 9.3. Sv. Franciska Rimska

SK 18.00 h + Josip Ježek i Mato Cenkovičan

NEDJELJA, 10.3. 4. korizmena nedjelja

M 9.30 h Za župu i župljane
R 11.15 h + Ob. Funtak, Cenkovičan, Mikulčić i Višak
M 17.30 h Križni put
M 18.00 h + Ivan Kolarić; O. Vinko Vincek OFMConv. i roditelji

OSTALE OBAVIJESTI

Danas u 14 sati u franjevačkom samostanu je redoviti susret Franjevačkog svjetovnog reda.

Darovatelji: N.N. 50kn za listić; Zvonimir Peran 50kn za franjevački samostan; N.N. 200kn za crkvu.

Darovatelje za relikvijar sv. Antuna objavit ćemo naknadno.

Molimo za dobročinitelje Crkve i njihove obitelji!

Izdaje: Župa Uznesenja BDM, Virovska 21, Molve; (Tel./Faks. 048/892-103)
www.zupa-molve.com - E-mail: info@zupa-molve.com
Odgovara: o. Tomislav Glavnik, župnik

SVA SI LIJEPA

**TJEDNI LISTIĆ ŽUPE UZNESENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE
I SVETIŠTA MAJKE BOŽJE MOLVARSKJE — MOLVE**

Nedjelja, 3. ožujka 2013. - God. IV - Broj 117

3. KORIZMENA NEDJELJA (C)

Iz današnjeg Evanđelja (Lk 13, 1-9)

U taj čas dođoše neki te javiše Isusu što se dogodilo s Galilejcima kojih je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava. Isus im odgovori: »Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu grešniji od drugih Galilejaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti! Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih, zar mislite da su oni bili veći dužnici od svih Jeruzalemaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete tako propasti.« Nato im pripovjedi ovu prisodobu: »Imao netko smokvu zasađenu u svom vinogradu. Dođe tražeć ploda na njoj i ne nađe pa reče vinogradaru: 'Evo, već tri godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne nalazim. Posijeci je. Zašto da iscrpljuje zemlju?' A on mu odgovori: 'Gospodaru, ostavi je još ove godine dok je ne okopam i ne pognojim. Možda će ubuduće ipak uroditi. Ako li ne, posjeći ćeš je.'«

**Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u BiH
(Danas kolekta za Crkvu u BiH)**

ZAVRŠIO PONTIFIKAT PAPE BENEDIKTA XVI.

Na posljednjoj audijenciji na Trgu sv. Petra u Rimu, u srijedu, 27. veljače, Sveti Otac je rekao:

U ovim trenucima ne želim zahvaliti samo Bogu. Papa nije nikada sam za kormilom Petrove lađe, premda je za nju najodgovorniji. Nikada se nisam osjećao osamljenim u nošenju radosti i tereta petrovske službe; Gospodin mi je stavio blizu mnoge osobe koje su, s velikodušnošću i ljubavlju prema Bogu i Crkvi, pomagali i bili mi blizu. To ste prije svega vi, draga braćo kardinali: vaša mudrost, vaši savjeti, vaše prijateljstvo, bili su za mene dragocjeni; zatim moji suradnici, počevši od moga državnog tajnika koji je bio moj vjerni pratilac ovih godina; Državno tajništvo i čitava Rimska kurija, kao i svi oni koji su, na raznim područjima, stavljeni u službu Svete Stolice: mnogo je onih koji se ne vide, koji ostaju u sjeni, ali upravo u tišini, u svakodnevnom predanju, s duhom vjere i poniznosti bili su za mene siguran i pouzdan oslonac. Posebnu misao upućujem Crkvi u Rimu, mojoj biskupiji! Ne mogu zaboraviti braću u biskupstvu i svećenstvu, posvećene osobe i čitav Božji narod: u svojim pastoralnim pohodima uvijek sam osjećao veliku pažnju i duboku ljubav; a i ja sam volio sve i svakoga, bez razlika, onom pastoralnom ljubavlju koja je srce svakoga pastira, napose Rimskoga biskupa, nasljednika apostola Petra. Svakoga sam dana nosio svakoga od vas u svojoj molitvi, očinskim srcem.

Kada sam 19. travnja prije gotovo osam godina prihvatio preuzeti petrovsku službu, imao sam čvrstu sigurnost koja me je uvijek pratila: ta sigurnost da Crkva živi od Božje riječi. U tome trenutku, kao što sam već više put rekao, u srcu su mi odzvanjale riječi: Gospodine, što tražiš od mene? Velik je to teret što mi ga stavljaš na pleća, ali ako ti to tražiš od mene, na tvoju riječ bacit ću mreže, siguran da ćeš me ti voditi, i sa svim mojim slabostima. I osam godina poslije mogu reći da me Gospodin doista vodio, bio mi je blizu, mogao sam svakodnevno zamijetiti njegovu prisutnost. Bila je to jedna dionica povijesnog puta Crkve koja je imala trenutke radosti i svjetla, ali i teške trenutke; osjećao sam se poput svetog Petra i apostola na lađi na Galilejskom jezeru: Gospodin nam je dao mnogo sunčanih dana i laganog povjetarca, dana kada je ulov bio obilan; bilo je međutim i trenutaka u kojima se more uzburkalo i zapuhao protivni vjetar, kao u čitavoj povijesti Crkve, i činilo se da Gospodin spava. Ali uvijek sam znao da je u toj lađi Gospodin i uvijek sam znao da lađa Crkve nije moja, nije naša, već je njegova a on neće dopustiti da potone; on je taj koji je vodi, zasigurno također uz pomoć ljudi koje je izabrao, jer je tako htio. To je bila i jest jedna sigurnost, koju ništa ne može potamniti. I zbog toga je danas moje srce ispunjeno zahvalnošću Bogu jer nikada nije uskratio čitavoj Crkvi i meni samom svoju utjehu, svoje svjetlo, svoju ljubav.

Posljednjih sam mjeseci osjetio da su mi snage oslabile, i tražio sam ustrajno od Boga, u molitvi, da me prosvijetli svojim svjetlom i pomogne mi donijeti odluku koja je najispravnija ne za moje dobro, već za dobro Crkve. Učinio sam taj korak u punoj svijesti o njegovoj ozbiljnosti kao i novosti, ali s dubokim mirom u duši. Ljubiti Crkvu znači također imati hrabrosti donijeti teške, bolne odluke, imajući uvijek pred očima dobro Crkve a ne nas samih. Dopustite mi sada da se još jednom vratim na 19. travnja 2005. Ta je odluka bila teška upravo zbog činjenice da me od toga trenutka nadalje Gospodin obvezao trajno i zauvijek. Trajno, jer onaj koji preuzima papinsku službu nema više nikakve privatnosti. Pripada uvijek i posvuda svima, čitavoj Crkvi. Njegovu je životu, tako reći, potpuno oduzeta privatna dimenzija. Mogao sam iskusiti, i osjećam to jasno i sada, da čovjek prima život upravo kada daruje. Ranije sam rekao da mnoge osobe koje vole Gospodina vole i nasljednika svetog Petra i privržene su mu; da papa ima doista braću i sestre, sinove i kćeri u čitavom svijetu, i da se osjeća sigurnim u

zagrljaju svoje zajednice; jer ne pripada više samome sebi, pripada svima i svi pripadaju njemu. "Trajno" je također "zauvijek" – nema više vraćanja u privatnost. Mojom odlukom da se odrekнем aktivnog vršenja službe to se ne opoziva. Ne vraćam se privatnom životu, putovanjima, susretima, primanjima, predavanjima i sličnom. Ne ostavljam križa, već ostajem na nov način uz Gospodina Raspetog. Ne obnašam više službenu vlast upravljanja Crkvom, nego u službi molitve ostajem, tako reći, u dvorištu svetog Petra. Sveti Benedikt, čije ime nosim kao papa, uvijek će mi biti primjer u tome. On nam je pokazao put prema životu koji, bio on aktivan ili pasivan, potpuno pripada Božjem djelu.

Zahvaljujem svima i svakome također za poštivanje i razumijevanje kojim ste prihvatili tu tako važnu odluku. Nastavit ću pratiti Crkvu na njezinom putu molitvom i razmatranjem, onom predanošću Gospodinu i njegovoj Zaručnici u kojoj sam nastojao živjeti sve do sada svakoga

dana i u kojoj želim uvijek živjeti. Molim vas da me se sjetite pred Gospodinom i prije svega da molite za kardinala, koji su pozvani na tako važnu zadaću, i za novog nasljednika apostola Petra: da ga Gospodin prati svjetlom i snagom svoga Duha. Zazovimo majčinski zagovor Blažene Djevice Marije, Majke Božje i Majke Crkve, da prati svakog od nas i čitavu crkvenu zajednicu; njoj se povjeravamo, s dubokim pouzdanjem. Dragi prijatelji! Bog vodi svoju Crkvu, uvijek je podupire a osobito u teškim trenucima. Ne gubimo nikada taj pogled vjere, to je jedini pravi pogled na Crkvu i svijet na njihovu povijesnom putu. Neka u našem srcu, u srcu svakog od nas, bude uvijek radosna sigurnost da je Gospodin uz nas, da nas ne napušta, da nam je blizu i grli nas svojom ljubavlju. Hvala!

MOLIMO ZA SRETAN I DOBAR IZBOR NOVOGA PAPE!